

מדינת ישראל
משרדי המשפטים
פרקליות המדינה
מחלקה ערבית

י' שבט תשעיז
6 פברואר 2017
מספרנו : 1320/16/1-1

לכבוד

עו"ז ארם מחאמיד ועו"ז מוחמד מחמוד
עדאלת, המרכז המשפטי לזכויות המיעוט הערבי בישראל

רחוב ת.ד. 8921

חיפה 31090

ח.ג.,

בעניין מושך, מרعاد חיטיב (מוסטפא חיטיב ז"ל)

תណזון: החלטת עורך במח"ש 5839/15 (קשר לפל"א 15/1037)

סימוכין: עורך מיום 20/6/16

לאחר עיון בעורר שבסיכון ובנימוקיו, בתיק החקירה ובהחלטה סגירת התיק, הוחלט לדוחות את העורר.

מצ"ב ההחלטה ונימוקיה.

לכבוד רב,

הנחתת
איילת השחר ביטון פרלה, עו"ד
סגןת בכירה אי בפרקליות המדינה
מחלקה ערבים

דואר נספוך
דואר נכס
21-02-2017
22-02-2017
עדالة
על נספוך
9501610
טל. 9501610

העתק: מה"ש ירושלים, בצוות תיק החקירה.

רחוב אלאוח א-צין 29, ת.א. 9149001;

טל' 073-3311222; פקס: 02-6467043; דוא"ל: appeals-dep@justice.gov.il

לפרטים ומידע: אתר המחלקה ערבים באונר משרד המשפטים בכתובת Index.Justice.Gov.il

מדינת ישראל
משרד המשפטים
פרקליטות המדינה
מחלקות עRELITY

החלטה בערך

לפי סעיף 64 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב – 1982
על סגירת תיק מה"ש 5839/15 אחר

לאחר עיון בערר ובנימוקיו, בתיק החקירה ובהחלטת סגירתו התייק, החליט מר יהודה שפר, המשנה פרקליט המדינה (אכיפה כלכלית) לדוחות את העיר מנהמומיים הבאים:

העורר עוטר לשנות את ההחלטה של המחלקה לחקירות שוטרים מיום 22/3/16 הסוגרת את תיק מה"ש 5839 ב亨דרן חשב לביצוע עבירה פלילית, וזאת ביחס לנילונים: מר ליאור אלום, מר ולדימיר זוביינסקי, מר יבגני ספוזיניקוב ומור חנן ורדי.

המדובר בתלונה מיום 15/12/1/ לפיה העורר התלונן נגד הנילונים על כך שביום 15/10/12 נעשה שימוש לא חוקי ולא מוצדק בנشك על ידי הנילונים שגרם למותו של בנו המנוח חטיב מוצטפה, ליד רח' 28/3/98 (להלן: "המנוח").

לטענת העורר, הראיות המצוויות בתיק החקירה מובילות למסקנה כי הירוי לעבר המנוח לא היה מוצדק, בכלל אופן לא בנסיבות בה הוא בוצע. כמו כן, טוען העורר כי קיים חשד שהוא הירוי לעבר המנוח היה בנגדו להוראות הפתיחה באש ועל כן הוא מהוה עבירה על החוק. במצב דברים זה, טוען העורר שהייתה על מה"ש לפתח בחקירה ולגצע פעולות חקירה משל עצמה ולא לסמן על החקירה המשטרתית כפי שעשתה. העורר סבור כי החקירה שבוצעה שטחית וכן לא נעשו פעולות חקירה בסיסיות אשר היו נזננות מענה לשאלות שנוטרו פתוחות. העורר עוטר בערורו לשינוי החלטת מה"ש ולפתיחה בחקירה לפי אמות מידה מקובלות בצהורה אובייקטיבית, עצמאית, מהירה ויעילה; כמו כן, עוטר העורר להעモה לדין של השוטרים שפלו לטענתו בנגדו לחוק ולהוראות הפתיחה באש.

עיון בחומר החקירה מלמד כי סגירתו התייק בנסיבותיו ללא חקירת מה"ש בתעדן חשב לביצוע עבירה פלילית מוצתקת ואינו להתערב בה.

ביום 15/10/12 נהרג המנוח מריי של הנילונים לעברו, עת שימשו האחראונים בתפקידם כשוטרים האמונה על בטיחון הציבור, בסמוך לשער הארונות בירושלים.

כפי שעולה מחומר החקירה, שנאסף במסגרת תיק פלי"א 15/444507, באותו היום, בסמוך לשעה 00:00 נחשד המנוח על ידי שניים מהnilונים כמי שמטטרתו פגוע בחי אדם; חשד שאומת מספר שניות לאחר מכן, בכך שהמנוח ذקר את הנילון ולדימיר זוביינסקי בכתף שמאל באמצעות סכין אותה החזיק. מיד לאחר מכן, עשה המנוח כדי להימלט מהמקום כשהוא נושא עמו את הסכין

מדינת ישראל
משריך המשפטים
פרקליטות המדינה
מחלקה ערבית

והנילונים דלקו אחריו בניסיון לנטרלו תוך ירי לכוכו. כתוצאה מيري זה, נהרג המנוח במקומו.

מכל חומריה החקירה שנאספו לרבות סרטוני האבטחה שתיעדו את תנועת המנוח עבור לתקירת, תיעוד התקירת עצמה, תמונות מז"פ וכן גרסאות הנילונים עליה תמונה וمتגבשות נסיבות המצביעות על כך שאין דופי בהתנהלות הנילונים וכי לא מתקיים חשד נגדם אשר הצדיק פתיחה בחקירה, זאת על אף התוצאות הקטלניות של התנהלותם.

לפי נוהל פתיחה באש, בנסיבות בהן מזוהה אדם כמפגע, בודאות או ברמה קרובת לוודאות, הרי שנייתן לפעול לבגין בהתאם לשימוש בכלי ירייה לצורך הגנה עצמית, לרבות ויתור על מתן זהורה על כל שלביה וכוון הירי לעבר התקוף במוגמה פגוע בו, זאת בכדי שיימנע ממנו להשלים ביצוע מעשה תקיפה. במקרה דנן, התנהלות הנילונים, שנויות ספורות לפני שהמנוח ذקר את הנילון ולדימיר, הייתה אף מעבר לנדרש; במצב דבורים נו ומנוח המשיך מיד לאחר מכן במנוסה לעבר הכביש הראשי, רחוב מוטה גור, שם מצוים מטבח הדברים, אנשים רבים, חובה היה על הנילונים לפעול כפי שפעלו לנטרלו המיידי של המנוח בכך למנוע סכנה פוטנציאלית שנשכפה לעובי אורות. יעור כי בדיעבד אף הסתרר כי מעבר לסיכון באמצעותה ذكر המנוח את הנילון ולדימיר, נמצאה סיכון נוספת שהוסלקה על גופו.

דו"ח הנתייה מטעם העורר שצורף לעורר מוחזק הקביעה כי הנילונים פעלו לפי הנהלים. למורת הקושי הטבוע בהתרחשות לפיה המנוח החל במנוסה ונפער מרחוק ביןו ובין הנילונים, הרי שעולה שמרבית הפיגיעות בו היו בפלג גופו התחתון. עוד עולה כי מרבית הכהודרים כלל לא פגעו במנוח וזאת נוכח מספר הפיגיעות המפורט בדו"ח לעומת מספר הקליעים שנתפסו בזירה.

ההחלטה שצוטטה על ידי העורר (ע"פ 486/88 זוז אנקונינה ני חתובע הצבאי הראשי, פ"ז מ"ד, חלק שני תש"י/תשנ"א 1990) אף היא תומכת בהחלטת מה"ש. כפי שעולה מפ"ז זה בניסיון של פסה"ד ליתן דוגמאות ליישום הולם את המבחנים שנקבעו בו הירי שהמקרה דנן מתואר בפס"ד במקרה שהולם שימוש בירי קטלני: "בנסיבות המקורית בהט מוענקת הרשות להפעלת כות, כלול, למשל, אליבא דברי עלמא, המעצר על-ידי איש הרשות של חדש ביצוע פשע חמור, בגין ... רצח, הריגה... או מעצרו של מי שחשוך בביצוע מעשה פח"ע שיסכן או מסכן את חייהם או מסכן בצוותה חמורה את שלמותם הגוף של אחרים; מעצר של מי שמזין בכל קטלני בעת התנודותו למען בעת בריחתו ממנו, או ביצוע מעצר, בנטיות אחרות, כאשר יש יסוד לחשד סביר כי מי שմבקשים לעצרו נושא נשק" (שם, עמ' 372).

אכן ישנה חשיבות בנסיבות על המעצון והמצפן המכובנים לטוהר הנשך ושמירה על חייהם. חנטיבות של מקרה זה מלמדות כי ذובר היה במעשה שנעשה באופן מיידי לשם מניעה של סכנה

מדינת ישראל
משרד המשפטים
פרקליות המדינה
מחלקה ערבים

מוחשית. למורות הtoutcasot הקטלניות של התנהלות הנילונים, אין בסיס וראיתי לחשד המועלה על ידי העורר, לפיו נעשה שימוש מופרז באמצעות קיצוני וקטלני שאינו חולם את הסנה אורה בקשר הנילונים למןעו.

טענת העורר לפיו לא נעשה בירור מكيف וכן לא נוצעו פעולות חקירה הכרחיות נבדקה אף היא. בהעדר חשד לביצוע עבירה, כפי שעולה מסרטונו האבטחה ומשרר חומרה שנאנספו, אין בעולות החקירה שהוצעו על ידי העורר כדי לקדם גיבוש חשד שיצדק המשך חקירה והעמדה לדין של מי מהnilונים.

לפיכך, ולמורות הtoutcasot הטרגיות של אירוע זה, סגירתה התיק בנסיבות אלו בהעדר חשד לביצוע עבירה פלילית על ידי מי מנילונים מוצדקות ואין להתערב בה.

הערר נדחה בזאת.

אלילת השחר ביטון פרלה, עייד
סגן-בכירה אי בפרקליות המדינה
מחלקה ערבים

ניתן ביום יי' שבט תשע"ז, 06 פברואר 2017

מספרנו : 1320/16-1

רחוב א-דין 29, ת.א. 49029 ירושלים 9149001;

טל' 22-3311222; פקס: 02-6467043; זוא"ל: appeals-dep@justice.gov.il

לפרטים ומידע: אתר האינטרנט של מחלקת ערבים באתר משרד המשפטים בכתובת Index.Justice.Gov.il